

Knud Munk (DK), *Grieghallen*, 1965-78

Av Espen Stange

At det var en ung dansk arkitekt som skulle gå seirende ut av arkitektkonkurransen om den nye Grieghallen i 1965, falt nok mang en god bergenser tungt for brystet. Både dette og det andre av de to største og viktigste nye byggene i

Bergen sentrum i etterkrigsårene, Rådhuset, ble utformet av arkitekter "utenfra". Frederik Konow Lunds arbeidet i helt fra 1940-tallet med, og kom med flere forslag til en ny konserthall for byen, men et klart mer modernistisk formspråk ble til sist foretrukket av komiteen. Heller ikke i konkurransen om nytt rådhus i Bergen klarte Konow Lund å overbevise med sitt tradisjonsforankrede utkast.

Grieghallen har et stert uttrykk, med kombinasjoner av lukkede volum av betong, som rommer de store salen med plass til 1950 mennesker, og det omsluttende transparente volum av glass og stål. Bygningen introduserte et nytt byggemateriale og stål kvalitet som sto i skarp kontrast til omgivelsene og som vakte like sterke reaksjoner – Cor-Ten. "(...) en rusten dansk boks (...)" beklaget arkitekten Bjørn Simonnæs seg i *Byggkunst* når status over byens arkitektur skulle gjøres opp i 1984. Denne uvante overflaten kombinert med en lengre byggestopp tidlig på 1970-tallet, fikk mange menige bergensere til undre seg om "de" ikke burde male snart ...

Byggetrinn 2 ble aldri gjennomført, og var tenkt som et sirkulært bygg på parkeringsplassen med samme fasadeuttrykk som resten av bygget. I fasaden kan

man lese inspirasjoner fra Mies van der Rohe, og Arne Jacobsen, og "brutalistisk" betongarkitektur fra Japan kan godt ha påvirket utformingen av scenetårnet. Jacobsen hadde for øvrig vært Munkes læremester i Danmark. Grieghallen fremstår i dag som relativt godt bevart, men de nye parkeringsanleggene med dertil hørende "paviljonger" planlegges knyttet til byggets fasade gjennom gangveier inn i vestfasaden, et grep som for all fremtid vi komme til å ødelegge Munks tidstypiske uttrykk.